

paare, die in dieser und der folgenden Hymne angerufen werden¹⁾, den gemeinschaftlichen Namen प्रउगशस्त्रस्य देवतास् führen. प्रउग wird an einer andern Stelle (XXXV. 5.) durch रथस्य मुखनीषेयोरयं युगबन्धनस्थानं [Rosen: ea vehiculi pars, cui jugum (temo?) alligatur] erklärt. शस्त्र ist nach dem Scholiasten entweder: देवतास्मरणद्वयसंस्कारकर्मन्, oder: प्रधानकर्मन्. — V. 8. erklärt der Scholiast bei Rosen den Plural उक्था durch: बहुचानां शस्त्राणि, VIII. 10. der Scholiast bei Stevenson den Sing उक्थम् durch: ऋक्साध्यं स्तोत्रम् (स्तोमस् dagegen durch: सामसाध्यं स्तोत्रम्). ऋते = स्तुवन्ति und ऋतारस् im folgenden Verse = स्तोतारस् ऋक्षियजमानास्, die Scholien. Rosen stellt ऋ in dieser Bedeutung mit गर (गृ) und ῥήνουν zusammen. Vgl. Westergaard u. 3. गृ.

b. Die Scholien: अच्चा वामभिलक्ष्य. Vgl. Devarāg'ajag'van zu Nigh. IV. 3.: अच्चानिपातो (अच्चनि°?) ऽभेर्ये आभिमुख्यार्थे च वर्तते । आसुमित्यस्यार्थ इति शाकपुणिः । Der Grammatiker, der hier erwähnt wird, kommt bei Jāśka häufig vor: Nir. V. 28. VII. 28. VIII. 2, 10. XIII. 10, 11. Rosen. अच्च hat die Bedeutung von अभि, wird aber bloss mit Verbis eundi und dicendi verbunden. Pāṇini I. 4. 69. Es ist Adverb «hinzu», oder Praeposition «zu»; im letzteren Falle regiert es den Accusativ. So z. B. hier, VI. 6. (Rosen an beiden Orten «hic»; vgl. jedoch V. 1. इन्द्रमभि प्रगायत und XI. 2. तुआमभि प्रणोनुमः) und XLIV. 4. देवाँ अच्चा यातवे । — XXI. 17. अच्च याहि (Rosen: «huc veni»), XXXVIII. 13. अच्चा वद — ब्रह्मणास्पतिं (Rosen: «coram nobis nuncupa Br.», richtiger «richte deine Worte an Br.») und XLI. 4. रत्नम् — अच्चा गच्छति (Rosen: «divitias heic nanciscitur», wobei heic zu streichen ist, da गच्छति erst durch अच्च

1) वायु II. 1., इन्द्रवायू II. 2., मित्रावहणा II. 3., अश्विना III. 1., इन्द्र III. 2., विश्वे देवासस् III. 3. und सरस्वती III. 4.